

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **JT's point, s.r.o., IČO: 26189062**
sídlem Kurzova 2202/20, 155 00 Praha 5
zastoupena daňovým poradcem Ing. Tomášem Broklem
sídlem Slávy Horníka 508/18, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2020, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 16 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Ing. Tomáše Brokla, daňového poradce.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil platební výměr Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 13. 12. 2018, č. j. X (dále jen „platební výměr“), jímž byla žalobkyni vyměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období od 20. 1. 2016 do 31. 1. 2016 ve výši 36 120 Kč. Žalobkyně brojí proti napadenému rozhodnutí z jediného důvodu, když namítá, že žalovaný vydal a doručil žalobkyni napadené rozhodnutí ještě předtím, než jí uplynula lhůta 8 dnů stanovená žalovaným k vyjádření a případnému návrhu důkazních prostředků. Tato lhůta měla uplynout dne 7. 1. 2020, nicméně v ten samý den bylo žalobkyni doručeno napadené rozhodnutí. Žalobkyně namítá, že tak byla zkrácena na svých procesních právech, přičemž dovozuje, že žalovaný již měl napadené rozhodnutí předem připravené.

2. Žalovaný po podání žaloby navrhl přerušení řízení vzhledem k tomu, že Generální finanční ředitelství (dále jen „GFŘ“) nařídilo přezkoumat napadené rozhodnutí, neboť na základě předběžného posouzení dospělo k závěru, že došlo k porušení procesních práv žalobkyně takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.
3. V replice na procesní návrh žalovaného žalobkyně poukázala na to, že žalovaný činí daňové řízení nepřehledným a zmatečným, neboť opětovně činil procesní kroky v přezkumném řízení již v době, kdy žalobkyni běžela lhůta k odvolání se proti rozhodnutí GFŘ, kterým bylo nařízeno přezkoumání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně žádala, aby soud o žalobě rozhodl.
4. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný po rekapitulaci dosavadního řízení uvedl, že i nadále setrvává na svém právním názoru, který vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Žalovaný uznal své pochybení v rámci odvolacího řízení, neboť napadené rozhodnutí mělo být vydáno až po uplynutí lhůty, která byla žalobkyni poskytnuta k vyjádření. Současně však žalovaný má za to, že i přes toto procesní pochybení by nemělo být napadené rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost, neboť procesní pochybení musí nabýt určité intenzity. Žalovaný odkázal v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 Afs 61/2018-30, či na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2020, č. j. 22 Ca 473/2000-22. Žalovaný vychází z toho, že je nutné posoudit obsah vyjádření žalobkyně ze dne 7. 1. 2020 z toho hlediska, zda by bylo způsobitelné přivodit jiný výsledek odvolacího řízení.
5. Posouzení vlivu uvedeného procesního pochybení v odvolacím řízení se žalovaný zabýval v rámci přezkumného řízení, které bylo nařízeno GFŘ. Žalovaný dále ve vyjádření popsal průběh přezkumného řízení, které soud blíže nerozvádí, neboť přezkumné řízení ani rozhodnutí, které bylo jeho výsledkem, není předmětem tohoto soudního řízení. Výsledkem přezkumného řízení bylo jeho zastavení rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 4. 2021, č. j. X (dále jen „přezkumné rozhodnutí“). Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, náhradu nákladů nepožadoval.
6. V duplice na vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že přezkumným rozhodnutím bylo přezkumné řízení zastaveno, aniž by se jakkoliv dotklo napadeného rozhodnutí, které tím nadále zůstává nezákonné pro v žalobě namítanou procesní vadu odvolacího řízení. Dle žalobkyně žalovaný postupoval nezákonně i v přezkumném řízení. Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud o žalobě rozhodl podle původního návrhu.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci podstatné skutečnosti: Platebním výměrem za zdaňovací období od 20. 1. 2016 do 31. 1. 2016 byla žalobkyni vyměřena DPH ve výši 36 120 Kč. Proti platebnímu výměru podala žalobkyně odvolání. Dne 20. 12. 2019 odeslal žalovaný žalobkyni výzvu č. j. X, již byla v souladu s ustanovením § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 111/2019 Sb. (dále jen „daňový řád“) před vydáním rozhodnutí o odvolání seznámena s nově zjištěnými skutečnostmi a důkazy, o něž byl spis v odvolacím řízení doplněn. Současně byla vyzvána, aby se ve věci vyjádřila, popřípadě navrhla další provedení důkazních prostředků, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení výzvy. Výzva byla žalobkyni doručena dne 30. 12. 2019. Konec osmidenní lhůty připadl na den 7. 1. 2020. Napadeným rozhodnutím datovaným dne 7. 1. 2020 přitom žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a platební výměr potvrdil. Téhož dne (7. 1. 2020) se žalobkyně zároveň ve věci vyjádřila podáním nazvaným „*vyjádření se v rámci odvolacího řízení*“.
8. Ve vyjádření žalobkyně mj. namítala, že správní orgán I. stupně nevzal v úvahu její vyjádření ze dne 7. 1. 2020 a rozhodl v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 a 3 a § 6 odst. 1 a 3 daňového řádu. Žalobkyně dále reagovala na nově zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byl spis v odvolacím řízení doplněn, přičemž navrhla provedení, resp. zopakování výsledku jí navržených svědků.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
10. Soud řízení o žalobě přerušil do doby vydání přezkumného rozhodnutí, jeho vydáním odpadla překážka, pro kterou bylo řízení přerušeno. Proto soud rozhodl o pokračování v řízení, přičemž vyzval žalobkyni, aby sdělila své procesní stanovisko k věci po vydání přezkumného rozhodnutí. Žalobkyně soudu sdělila, že postupem žalovaného uspokojena nebyla, neboť přezkumné řízení bylo zastaveno, aniž by bylo dotčeno napadené rozhodnutí. Žalobkyně trvala na projednání žaloby podle původního návrhu. Soud tedy žalobu meritorně projednal.
11. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Posouzení žalobních bodů

12. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
13. Podle § 115 odst. 2 daňového řádu, provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.
14. Mezi stranami není sporné, že v odvolacím řízení před vydáním napadeného (odvolacího) rozhodnutí došlo k procesnímu pochybení spočívajícímu v tom, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž by vyčkal uplynutí lhůty, kterou stanovil žalobkyni

k vyjádření a vznášení dalších důkazních návrhů. Neumožnil tím žalobkyni uplatnit procesní práva ve smyslu § 115 odst. 2 daňového řádu, neboť jinak včasné vyjádření žalobkyně bylo doručeno žalovanému až poté, kdy již bylo ve věci rozhodnuto. Podstatou souzené věci je, zda tato procesní vada vyžaduje zrušení napadeného rozhodnutí bez dalšího, nebo zda je nutné přihlédnout k výsledkům přezkumného řízení, ve kterém se žalovaný procesními návrhy žalobkyně zabýval, neshledal je však důvodnými a přezkumné řízení zastavil, aniž by bylo dotčeno napadené rozhodnutí.

15. Pro posouzení věci je podstatné: 1) zda nařízením přezkumného řízení bylo možné odstranit žalobkyní namítanou vadu a 2) zda se tak účinně mohlo stát i poté, co byla proti napadenému rozhodnutí podána žaloba, jinými slovy, zda lze procesní pochybení žalovaného mít pro účely soudního přezkumu za zhojené. Institut přezkoumání rozhodnutí je dozorčím prostředkem, který slouží, na rozdíl od obnovy řízení, která umožňuje řešit skutkové nesprávnosti, k nápravě právních vad. Důvodem je tedy existence nezákonnosti či podstatné vady řízení, která byla vyvolána nezákonným procesním postupem. Za rozpor s právním předpisem je proto nutné považovat nejen nesprávné hodnocení skutkového stavu z hlediska hmotného práva, ale též vady řízení a postupy, které svou závažností mají dopad na souladnost předmětného rozhodnutí s právními předpisy. V posuzované věci neoznámil žalovaný soudu, že by měl v úmyslu postupovat podle § 62 s. ř. s., tedy „vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí (...)“. Výkon veřejné správy je však činností kontinuální, a tudíž nelze *a priori* bránit tomu, aby žalovaný zákonem předvídaným postupem zasahoval i do rozhodnutí, která jsou toho času předmětem soudního přezkumu. Ostatně, pokud by došlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení postupem podle § 123 odst. 5 daňového řádu, odpadl by předmět řízení, a nebyly by tak již dány podmínky pro řízení o podané žalobě (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2007, č. j. 7 Afs 143/2006-95, nebo ze dne 21. 11. 2019, č. j. 8 Afs 361/2018-49, publikovaný pod č. 3951/2020 Sb. NSS). Na prvou z otázek je tak možné odpovědět kladně.
16. K druhé otázce soud uvádí, že důvodem pro nařízení přezkoumání napadeného rozhodnutí bylo, že žalovaný v rozporu s § 115 odst. 2 daňového řádu nedal žalobkyni možnost, aby se vyjádřila k doplněnému dokazování a k závěrům, které z toho pro posuzovanou věc žalovaný učinil. Žalobkyně v tomto postupu žalovaného spatřuje podstatné porušení ustanovení o daňovém řízení před správním orgánem. K otázce, zda je možné v přezkumném řízení odstranit procesní vady řízení předcházejícího napadenému rozhodnutí, se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 Afs 99/2015-26, v němž dospěl k závěru, že „[p]řezkumné řízení podle daňového řádu tedy nelze chápat jako pokračování odvolacího řízení či jako řízení tvořící s odvolacím řízením jeden celek. Obdobně se k povaze přezkumného řízení staví také předchozí judikatura Nejvyššího správního soudu, která dovodila, že institut přezkumného řízení nelze považovat za jakousi ‚nástavbu‘ řádných opravných prostředků (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2011, č. j. 9 Afs 36/2011 – 55). Jde tedy o samostatné řízení o dozorčím prostředku. Správce daně má možnost v tomto řízení zrušit nebo změnit původní rozhodnutí, zjistí-li v průběhu přezkumného řízení, že byly dány podmínky pro jeho zahájení (tj. že původní rozhodnutí je v rozporu s právním předpisem). Zjistí-li správce daně, že tyto podmínky dány nejsou, přezkumné řízení zastaví (srovnej § 123 odst. 5 daňového řádu). Tyto závěry podporuje i odborná literatura, která uvádí, že správce daně zastaví přezkumné řízení, pokud po jeho zahájení zjistí, že nebyly naplněny podmínky pro jeho konání (srovnej Daňový řád: Komentář. Wolters Kluwer, a. s., Praha, 2011, komentář k § 123). Rozhodnutí o zastavení přezkumného

řízení podle § 123 odst. 5 poslední věta daňového řádu tedy nemá vliv na původní rozhodnutí správce daně, které je v přezkumném řízení posuzováno. Takovým rozhodnutím správce daně pouze vyjadřuje, že nebyly dány podmínky pro konání přezkumného řízení, přičemž do původního rozhodnutí nijak nezasahuje. Rozhodnutí správce daně, kterým přezkumné řízení zastavil, proto nemá vliv ani na případné řízení o žalobě daňového subjektu podané proti původnímu rozhodnutí ve správním soudnictví.“

17. Soud nemá důvod se od uvedených právních závěrů odchýlit, neboť procesní vyústění obou případů jsou prakticky totožná. Podle § 123 odst. 3 daňového řádu platí, že správce daně může v přezkumném řízení v rozsahu vymezeném v rozhodnutí o nařízení přezkumu doplňovat řízení a odstraňovat jeho vady. Zmiňované odstranění vad řízení, má však význam jen pro účely rozhodnutí, které je výsledkem přezkumného řízení. Žalovaný proto nemohl v rámci přezkumného řízení odstranit vady původního řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, neboť k tomuto postupu neměl vůbec prostor. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí tudíž pokus žalovaného o odstranění vad nemohl vyvolat žádné účinky, neboť se odehrál toliko „uvnitř“ přezkumného řízení, nikoliv řízení původního.
18. Případné odstranění procesních vad řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, tudíž nebylo v přezkumném řízení (pro účely tohoto soudního řízení) vůbec proveditelné. Proto učinil-li žalovaný procesní úkon označený jako odstranění vad, pak mohl mít význam jen pro výsledek přezkumného řízení, ale nemohl jím nijak zhojit vady napadeného rozhodnutí. Soud v tomto řízení posuzuje napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, nikoliv řízení navazující. Nemůže proto přihlédnout k rozhodnutí o zastavení přezkumného řízení v tom smyslu, že by jeho závěry posoudil jako tvořící jeden celek se závěry napadeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že přezkumné řízení s řízením odvolacím jeden celek netvoří a nelze jej ani chápat jako pokračování odvolacího řízení. Výsledek přezkumného řízení by mohl ovlivnit obsah napadeného rozhodnutí, a tedy i jeho výsledné posouzení soudem pouze v případě, že by napadené rozhodnutí bylo v přezkumném řízení změněno nebo zrušeno. V projednávané věci však nastala situace, kdy bylo přezkumné řízení žalovaným zastaveno a vady odvolacího řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí nebylo možné takovým způsobem zhojit.
19. Soud v této souvislosti dodává, že opačný závěr by byl problematický i s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s., který zavazuje soud při rozhodování o žalobě vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí v přezkumném řízení však bylo vydáno až po vydání napadeného rozhodnutí. I z tohoto důvodu není možné přihlédnout k výsledkům přezkumného řízení a k důvodům, pro které bylo přezkumné řízení zastaveno, nehledě k tomu, že předmětem soudního přezkumu je původní rozhodnutí žalovaného, tedy napadené rozhodnutí, a nikoliv přezkumné rozhodnutí a další rozhodnutí na ně navazující. V tomto směru nejsou přílehlavé odkazy žalovaného na judikaturu Nejvyššího správního soudu, neboť ta se netýká nyní posuzovaného případu, kdy vady řízení byly hojeny v jiném řízení, které s posuzovaným řízením netvoří jeden celek. Skutečnost, že žalovaný neumožnil žalobkyni vyjádřit se před vydáním napadeného rozhodnutí, představuje podstatnou vadu řízení bez ohledu na to, že ji žalovaný odstraňoval v jiném řízení, které však předmětem soudního přezkumu není.
20. Ze stejného důvodu nemůže soud přihlédnout ani k obsahu vyjádření žalobkyně, které bylo žalovanému doručeno sice stále ještě ve stanovené lhůtě, nicméně až poté, co bylo již ve věci rozhodnuto. Ani obsah tohoto vyjádření proto netvoří skutkový stav, který tu byl

v době vydání napadeného rozhodnutí. Je proto vyloučeno posuzovat, zda a jaký by byl výsledek odvolacího řízení, pokud by žalovaný v odvolacím řízení vyjádření žalobkyně zohlednil. Je tomu tak i proto, že proti takovému postupu žalovaného by žalobkyně mohla brojit žalobou, což je jí nyní odepřeno. Soud nemůže ani jakkoli posuzovat průběh přezkumného řízení a tedy ani to, zda v něm došlo či nedošlo k zohlednění všech procesních návrhů žalobkyně, ani to, jak byly žalovaným posouzeny. Proti přezkumnému rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, je žalobkyně oprávněna případně brojit odvoláním či samostatnou žalobou.

21. Lze tedy shrnout, že neumožnil-li žalovaný žalobkyni vyjádřit se před vydáním napadeného rozhodnutí, jedná se o podstatnou vadu řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, přičemž tato vada není odstranitelná v jiném řízení, které navíc ani není předmětem tohoto soudního přezkumu. Skutečnost, že žalovaný si tuto vadu uvědomil a z tohoto důvodu zahájil přezkumné řízení, v němž učinil kroky směřující k odstranění dané vady a následně řízení zastavil, nic nemění na tom, že předmětná vada stále měla a má vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, které i po skončení přezkumného řízení nadále zůstalo v celém rozsahu v platnosti. Žalobní námitka je tedy důvodná a jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

22. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 písm. c) s. ř. s.]. Soud současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný odstraní zjištěnou procesní vadu, tedy umožní žalobkyni se v odvolacím řízení vyjádřit a nerozhodne dříve, než uplyne lhůta, kterou k tomu žalobkyni stanoví. Při novém projednání věci jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. Žalobkyně měla se svojí žalobou úspěch, a náleží jí proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud tedy výrokem pod bodem II přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za čtyři úkony právní služby [za převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby a podání dvou replik (na návrh žalovaného na přerušování řízení a na jeho vyjádření k žalobě)], u nichž sazba odměny činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč za jeden úkon [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů]. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Náhradu za DPH soud žalobkyni nepřiznal, neboť neprokázala, že její zástupce je plátcem této daně; plátcovství této daně nevyplývá ani z veřejně přístupné databáze ARES. Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto soudním řízení vznikly, činí 16 600 Kč (3 000 + 13 600). Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 16 600 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Ing. Tomáše Brokla (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. srpna 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu